

Omslutande teater

I omslutande teater är publiken aktiv inuti en rumslig scenografi. Berättelsen kopplas till en vandring genom rummen där deltagarna kan interagera med skådespelare. Eftersom traditionella teaterbyggnader innebär en strikt gräns mellan publik och skådespelare, salong och scen, fungerar de inte för omslutande teater. Istället är det ofta byggnader som från början ritats för helt andra ändamål (lagerlokaler, kontorshus, slott, museum) som lånas tillfälligt för att hysa omslutande pjäser. När scenografin sedan rivs är platsen inte längre en teater.

I traditionell teater är det främst ögats uppfattning som spelar roll. Åskådaren betraktar en fiktiv berättelse på avstånd. I omslutande teater kan deltagaren uppfatta händelseförloppet med hela kroppen. Hon kan känna, lukta och höra rummet omsluta henne. Dessutom aktiveras nyfikenhet och intuition när deltagaren inte längre är passiv. Enligt Josephine Machon, doktor i performance art, kan den sensuella upplevelsen i omslutande teater leda till ett meditativt stadie där deltagaren är helt närvarande i nuet och medveten om hur alla sinnen samspelar.

Med detta i åtanke undersöker jag vilka element en byggnad för omslutande teater behöver. Hur ser en permanent arena ut där flera olika pjäser kan sättas upp efter varandra? Vad kan förstärka den meditativa upplevelsen?

Jag skriver grundstommen till ett manus som fungerar som ett bollplank genom projektet. Utifrån min egen exempelpjäsa ser jag behov i byggnaden som inte kan utläsas i befintliga pjäser, eftersom dessa redan från början är anpassade efter existerande byggnader. I slutändan identifierar jag några beståndsdelar som är viktiga i en omslutande teaterbyggnad. Jag gestaltar mycket schematiskt en byggnad där de ingår.